

Nașterea lui Hristos

Scris de Arhiep. Andrei Rimarenko
Luni, 07 Ianuarie 2019 14:55

„Gătește-te Betleeme, că s-a deschis tuturor Edenul! Împodobește-te, Efrata, că Pomul vieții a înflorit în peșteră din Fecioară! Pentru că pântecele Aceleia Rai Înțelegător s-a arătat, întru care este Dumnezeu-cul Pom, din care mâncând vom fi vii și nu vom muri ca Adam. Hristos Se naște, ca să ridice chipul cel căzut mai înainte.”

Astfel ne pregătește Sfânta Biserică pentru Sărbătoarea Nașterii Domnului. Acum, frați și surori, în timp mașinile noastre se ciocnesc, alergând de la un magazin la altul, în timp ce pregătim mese în casele noastre, Sfânta Biserică, încă în șoaptă, ne revelează misterul: „Gătește-te Betleeme...”

Și cum s-a gătit Betleemul? Cu o peșteră – tipul de peșteră în care erau mânate vitele. „Gătește-te Betleeme...” și Betleemul s-a gătit. Pentru ce s-a gătit? Ce se întâmpla în Betleem? În Betleem, într-un staul pentru vite, avea loc o minune nemaivăzută în lume. Aici, după cum ne spune Sfânta Biserică, în această peșteră a apărut un rai în care a crescut Noul Testament al Pomului Vieții. Adam a avut viață, deoarece în rai se afla Pomul Vieții, Vechiul Testament, din care se hrănea. Și din puterea dată de acest legământ, Adam avea comuniune cu Dumnezeu. Era o bucurie de negrăit pe care Adam a pierdut-o când porțile raiului s-au închis iar Pomul Vieții s-a pierdut. Dar Dumnezeu Creatorul, fiindu-i milă de Adam, a lăsat un legământ după

care Pomul Vieții va fi restaurat. Și acest Pom a fost restaurat.

Sfânta Biserică spune: „Gătește-te Betleeme...” Nu ne gândim la palate, la lumini electrice, la mătasuri și catifea. Ci la Betleem, la peșteră, la ieslea vacilor, la bătrânul Iosif, și în același timp, la păstorii care stăteau drepti, de pază. Erau evrei adevărați care îl așteptau pe Adevăratul Mesia. Și pentru ei s-au deschis cerurile iar în urechile lor a răsunat cântarea îngerească... „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire!” (Lc. 2:14)

Iar după ei au venit adevărații căutători ai Adevărului – magii care urmăreau Steaua. Căutau și căutau. Steaua îi călăuzea. Știau din constelații că avea loc ceva mare, ceva nemaivăzut în toată lumea. Au mers mai departe. Iar aici, Sfânta Biserică ne spune: fiți atenți, pe cine chema peștere din Betleem? Pe păstori, căutători adevărați, și pe magi, căutători adevărați.

Și la fel stau lucrurile cu voi, frați și surori. Vă chemăm la Adevăr. Dar la care Adevăr? La care Pom al Vieții? Ce fel de Pom a crescut în peștera din Betleem? Hristos ne-a arătat cum ar trebui să înțelegem acest Pom al Vieții. „Eu sunt pâinea vieții. Părinții voștri au mâncat mană în pustie și au murit. Pâinea care se coboară din cer este aceea din care, dacă mănâncă cineva, nu moare. Eu sunt pâinea cea vie, care s-a pogorât din cer. Cine mănâncă din pâinea aceasta viu va fi în veci. Iar pâinea pe care Eu o voi da pentru viața lumii este trupul Meu.” (In. 6:48, 51).

Vedeți dar că Hristos este Pomul Vieții, Pâinea pe care o mâncăm. Și spune categoric în capitolul șase din Ioan: „Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică, și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi. Trupul este adevărată mâncare și sângele Meu, adevărată băutură. Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne întru Mine și Eu întru el.” (In. 6:54-56). Astfel este acest Pom.

Și astfel este această Sfântă Zi la care Biserica ne cheamă, rostind de-a lungul întregii săptămâni acest tropar: „Gătește-te Betleeme, că s-a deschis tuturor Edenul! Împodobește-te, Efrata, că vine Pomul vieții – vine să ne dea Viață.”

Dar există un prim pas spre această viață. O spun în fiecare an, altfel nu ar fi atât de convingător. Ce se întâmplă în natură? În acest moment pământul se întoarce către soare și forța dătătoare de viață pătrunde în pământ. Și peste puțin timp pământul va începe să-și arate frumusețea. Vor apărea flori, iar apoi fructe. Asta se întâmplă în fiecare an.

La fel se întâmplă în viața duhovnicească. Chiar acum, când noi facem primul nostru pas spre peștera din Betleem, Sfânta Biserică ne spune în citirea Apostolului către Galateni (Gal. 4:4-5): Când a venit plinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege, ca să dobândim înfierea. Și lucrul acesta se întâmplă indiferent. La fel ca în natură: indiferent dacă pământul dorește sau nu, forța dătătoare de viață va pătrunde în el oricum. Doar acolo unde sunt buruieni, va fi un miros neplăcut și ruină. Dar unde locul este pregătit să primească sămânța, va fi bucurie și mireasmă.

Le fel stau lucrurile și cu noi. Unde sufletul s-a pregătit să primească peștera din Betleem, va fi înfiere. Ce înseamnă asta? Înseamnă că inexplicabil, la fel ca în natură, în sufletul nostru va pătrunde Harul Divin, care ne va face simțită apropierea noastră de Creator ca de un Părinte. Astfel, tu, eu și el, noi toți vom avea același sentiment către un singur Părinte. Cu alte cuvinte, este creată o singură familie. Fraților dacă o astfel de familie va exista (și va exista, deja există – aceasta este voința lui Dumnezeu), atunci în această familie va avea loc taina lui Hristos – Pomul Vieții. În această familie creștină, Cina cea de Taină, Împărtășirea Divină, poate avea loc. În ea, taina Trupului și Sângelui lui Hristos va avea loc, Taina Pomului Vieții, care este dincolo de orice explicație.

Oamenii nu înțeleg. Poate că nici nu se gândesc la așa ceva, și poate că nu vor să se exprime. Dar în același fel au loc lucrurile, în pofida lor. Priviți la oamenii de alte confesiuni. Din dorința lor de a se întâlni cu Hristos, simți de asemenea dorința lor de a-și face un bine unul altuia. Se vede asta în nimicurile pe care și le oferă: cravate, ciorapi, flori, ceasuri șamd. Toți vor să-și dea ceva unul altuia, fără să înțeleagă lucrul cel mai important care trebuie oferit. Este necesar să fie oferit cea care îl va face pe celălalt să simtă că este un fiu al Domnului Iisus Hristos, să-l facă să se simtă parte din familie. Pentru asta, trebuie să ne uităm la inima unei persoane, trebuie să avem răbdare și poate câteodată, plecându-ne capul, să spunem doar: „Doamne, ai milă de mine păcătosul pentru că nu mai am ce să dau.” Și la fel se întâmplă cu fiecare dintre noi.

Fie ca această Sfântă zi să fie Sfânta Zi a sfințirii inimii noastre, a acceptării înfierii, pentru a primi această sarcină duhovnicească: începutul a ceea ce Hristos oferă: „Gătește-te Betleeme...Hristos Se naște, ca să ridice chipul cel căzut mai înainte.”